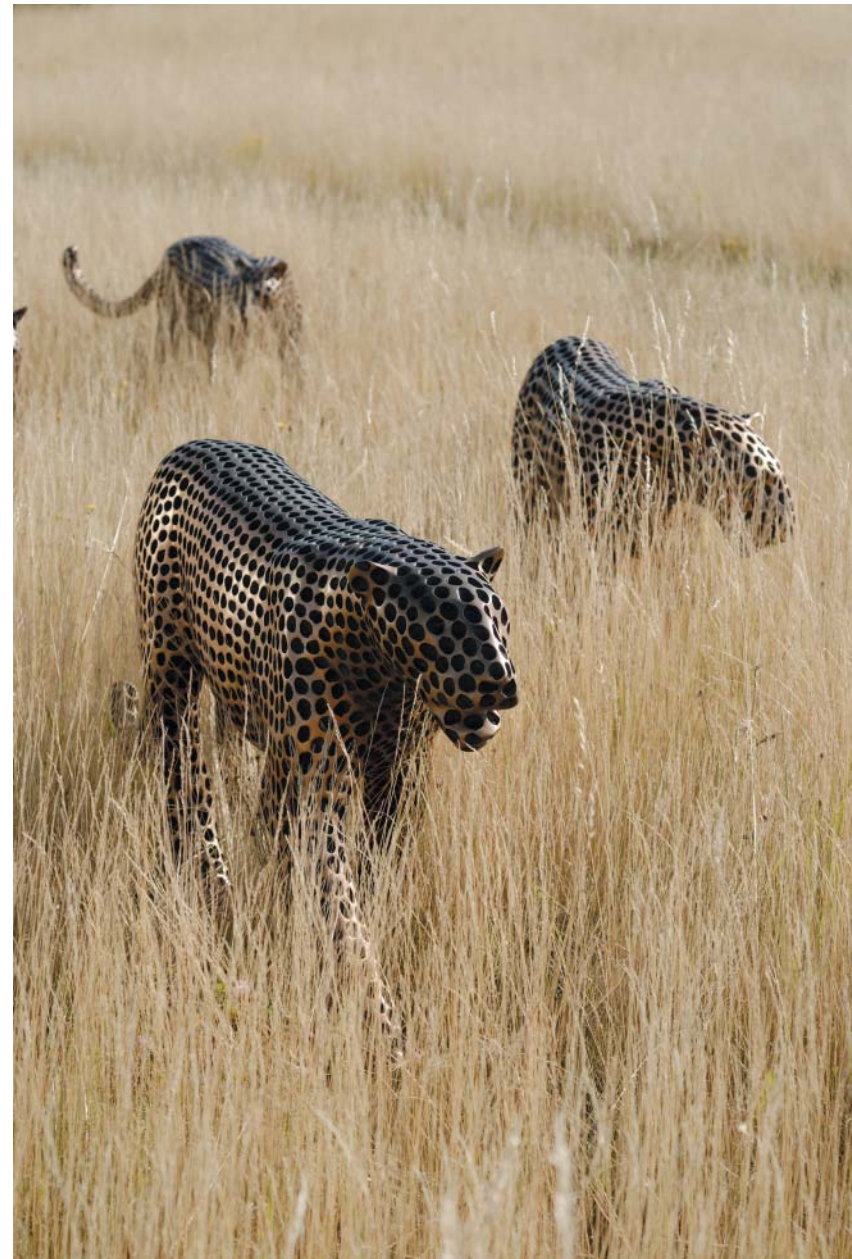

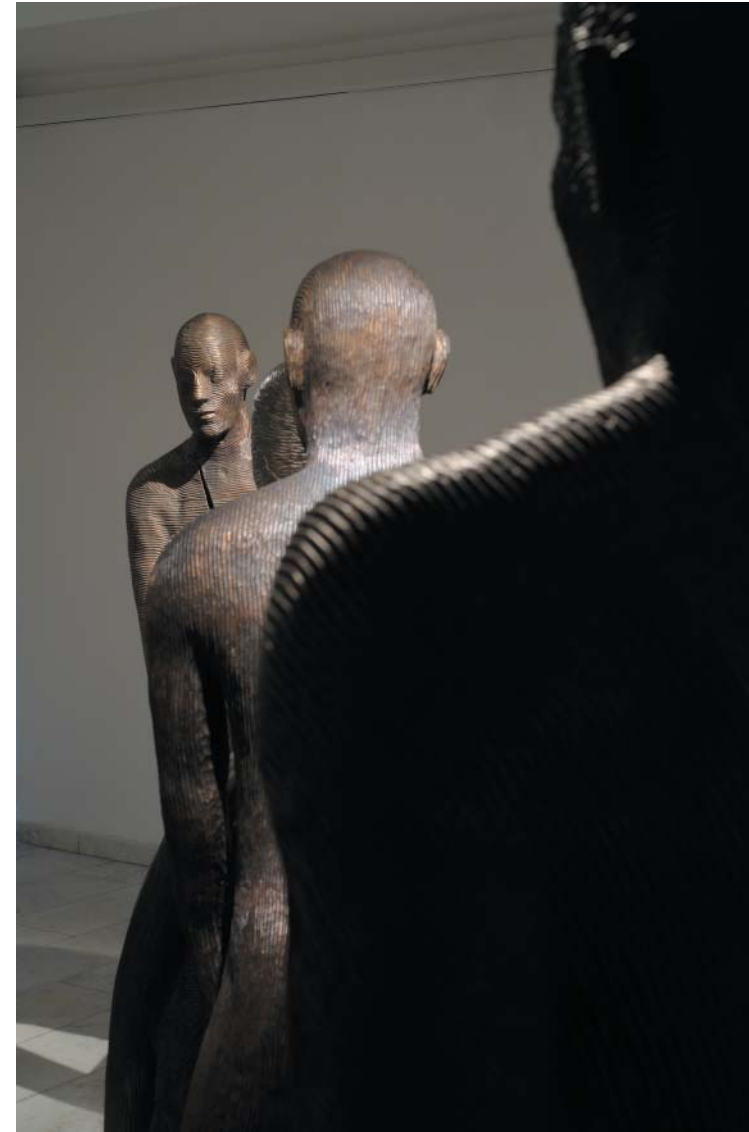
Účast na kolektivních výstavách (výběr od roku 2000)

2000 Konec světa?, Národní galerie-Palác Kinských, Praha, kurátor Milan Knížák
2000 Otevření galerie Tvrdohlavých, Galerie Tvrdohlaví, Palác Lucerna, Praha
2001/2 Nové spojení – New Connection, World Financial Center, New York, USA;
2001 Michal Gabriel – sochy, Jan Ambrůz, David Černý, Michal Gabriel, Lukáš Rittstein, Jiří Sobotka – kresby, Galerie Druhá modrá, Praha, kurátor Irena Velková
2004 Bilder, Skulpturen, Fotografien – Tschechische Künstler zum Eintritt in die EU, Galerie Kubus, Hannover, Německo, kurátor Vera Lindbeck

2005 Biennale Internazionale Dell'Arte Contemporanea, Florencie, Itálie
2006 X Years of Studio of Casting Glass/Lhotský – Pelechov, University of Brighton Gallery, Brighton, Anglie, kurátoři Sylva Petrová, Jonathan Woodham
2007 Exotismy, České Muzeum Výtvarných Umění v Praze, kurátorka Alena Potůčková
2007 Tvrdohlaví po 20 letech, Galerie výtvarného umění v Ostravě
2008 Fauna Flora, Gallery Rajatila – Tampere, Finsko, kurátor Vlasta Čiháková Noshiro
2008 Neviděný svět, Staroměstská radnice Křížová chodba
2008 Mezi zvířetem a květinou, Galerie Klatovy/Klenová

Smečka, 2003–2006, bronz, Jeseníky u hradu Sovince, 2007

Hráči 2000–2009 bronz, výstava Tvrdohlaví ve Středočeské galerii 2008

Městské muzeum a galerie v Hranicích
Výstavní síň Synagoga, Janáčkova 728, Hranice
Kurátor výstavy a autor textu: Renata Skřebeská
Titulní strana: zvíře, černý laminát a broskvové pecky, 2009
Fotografie archiv autora
Grafická úprava: Stefan Osciátka
Tisk: ELAN spol. s r.o. Přerov

Výstavní síň

Otevírací doba:

úterý – sobota	9.00–12.30	13.00–16.00
neděle	9.00–12.30	13.00–17.00

Michal Gabriel

Tvorbu autora z dnes již legendární výtvarné skupiny Tvrdohlaví není třeba dlouze představovat. V jeho pracích se snoubí formální čistota, až jakési hledání absolutna, spolu s tajemností obsahu. Autor rozumí významům materiálu, jeho strukturám a spojování. Jednoduchá až minimalistická konstrukční práce dává sochám autonomii. Jeho díla se stávají jakýmsi „torzy dokonalosti“, ve kterých můžeme objevit odkaz k archaickému umění nebo řeckým skulpturám, které čas a dotek ohladil do jejich tiché a noblesní čistoty. Tyto „fragmenty antiky“ vydané napospas času a světu poznamenal život, a tím je na jedné straně zbavil jejich dokonalosti, ale na straně druhé jim dal novou dimenzi. Nejsou to „mrtvé muzeální kusy“, ale předměty žijící svůj vlastní život v neustálé konfrontaci se světem lidí.

Věčný koloběh života a síla ukrytá v jednoduchosti jakoby se promítly do autorovy tvorby. Silně stylizované formy lidských orgánů si v celku figury uchovávají stejné plastické napětí, pnutí i monumentalitu, jakou najdeme ve velké pevné a jednolitě formě těla. Destruktivní a zneklidňující prvek evokují anomálie končetin nebo nástrojů? Ironie, humor a lehkost se spojuje s výtvarnou formou, která bývá obvykle použita k vyjádření trvalých hodnot a věčně platných zákonů umění. Dynamičnost v přísných formách tak působí civilně i podivně zneklidňuje.

Forma je spoluutvářena materiálem. Precizním a detailním provedením povrchu umocňuje atmosféru dokonalosti. Ta je zároveň výzvou k jejímu překonání a narušení, protože dokonalost vždy láká k porušení. V tomto případě se jedná o nutkavou potřebu dotyku. Svou haptičností se otevírá dalším výzám. Objekty jakoby vyrůstající z podstaty přírody samé s důrazem na vlastní život materiálu, ze kterého vznikly, jsou ozvláštněné „originálními pomůckami“, jako skořápky ořechů nebo broskvové pecky, jejichž pomocí vzniká struktura a něžná poetika díla.

Dilema mezi klasicistním chladem a vitalitou činí vržení „klasické sochy“ do „života“. Vyvstává tu kontrast něčeho, co by mělo trvat, pokud možno věčně, a mělo být hýčkáno, v brutálním propojení s realitou, všedností a obětováním těchto soch metafoře pomíjivosti lidského snažení. Jsou tu jen na chvíli, vystaveny nepřízni světa i času. Jeho levharti se tak stávají nebezpečnými a naturalistickými šelmami tiše se plížící savanou a náhle, v téměř okamžiku, jakoby ostrým střihem, se mění v bezbranné a vyděšené zvíře pronásledované psem ve spleti města. Majestátnost a respekt mizí a z lovce se stává kořist. Podobně figury hráčů v městském parku vypadají jako nebezpečný gang a vzápětí jako vyděšení vyvrženci civilizace se ocitají na letištní dráze nebo dálnici nikam… Úzkost a hororové napětí thrilleru cítíme z dusivé atmosféry uzavření v bunkru a naopak soucit budí prostředí galerie, kde působí jako bezbranní návštěvníci hledající východ…

„Hráči“ jsou výtvarným řečením o lidské existenci, o životě, který se odehrává v prostoru, který je omezen, ale zároveň otevřen. Jsou to lidé, kteří se snaží najít svůj smysl a místo v tomto světě. Jejich postavy jsou stylizované, ale zároveň velmi lidské. Jejich držení těla a pohyby jsou plné výraznosti a dynamiky. Jejich tváře jsou bez výrazu, což jim dodává určitou anonymitu a zároveň jim umožňuje být ztotožněni s každým z nás. Jejich přítomnost v prostoru působí jako výzva k reflexi a k hledání odpovědí na otázky, které se nám kloubejí v mysli. Jejich díla jsou nejen esteticky velmi zajímavá, ale také velmi myšlenkově bohatá. Jejich tvorba je plná symboliky a metafor, které nás vedou k hlubšímu pochopení lidské existence. Jejich díla jsou tedy nejen uměleckými, ale i filozofickými a sociálními komentáři. Jejich tvorba je plná síly a vnitřní dynamiky, která nás nutí k reflexi a k hledání odpovědí na otázky, které se nám kloubejí v mysli. Jejich díla jsou tedy nejen uměleckými, ale i filozofickými a sociálními komentáři.

Hráči 2000–2009 bronz, výstava Tvrdohlaví ve Středočeské galerii 2008

Hráči 2000–2009 dřevo dub, výstava v galerii města Blanska 2008

Jejich jedinečnost tkví v neustálé proměně, kdy zasazené do rozmanitých prostředí spoluutvářejí genius loci. Autor tak podvědomě navazuje na kvalitu české barokní sochy v krajině a „umírající“ a přesto nesmrtelný Braunův Betlém. Vnímáme tajemství soch, lidí a bytí neustále objeované a znovuzrozené. Je v nich jejich vlastní historie a život, záhadný příběh, který v minulosti žily. Zde vidím, u autora často citovanou paralelu s mýtickou minulostí a prehistorií věcí i lidí. V jeho projevu je niternost a citovost skrytá pod povrchem a zdánlivě chladný projev má vždy hlubší význam.

Renata Skřebská

Hráči 2000–2009 bronz, vojenský prostor v Hradčanech 2008

Michal Gabriel

narozen 25.2.1960